

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB2 : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB2 : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-n22.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB2:22

#

Menneskene have altid travlt for at vinde en Tilhænger, det er af stor Vigtighed (for dem selv) at det skeer strax, de haste med at bruge ethvert Middel og med at forkaste Enhver, der ikke vil. Gud vinder sine Tilhængere ved Langmodighed, han vinder dem i det sidste Øieblik. Derfor falde et Menneskes Tilhængere fra - i det sidste Øieblik; men Guds Tilhængere holde ud.^a

a Christus vandt just saaledes Peder, da han fornøgtede ham, altsaa i det sidste Øieblik. Et Vidne var fornødent, et Vidne, hvem den Korsfæstede og igjen Opstandne Nat og Dag kunde svæve for Tanken. Dette Vidne blev Peder. Erindringen om det forfærdeligste Syn havde dog maaskee ikke været istand til at gjøre ham ivrig nok; men Peder havde een Erindring mere, Fornøgtelsen, der erindrede ham om det Samme. Hvad han havde seet og oplevet, var vel umuligt nogensinde at glemme, det var vel umuligt, at Peders Vidnedsbyrd derom kunde forstumme, men hiint Kjerlighedens Blik, der indhentede Peder paa Fortabelsens Vei, det mindede ham Dag og Nat om, hvad han havde at indhente.